

letve a mellette húzódó dűlőút K-i oldalán még rossz látási viszonyok között is tudtunk gyűjteni néhány cserpet. Észak felé is hosszabb lehet, hiszen valószínű, hogy az útnál hirtelen megszakadna, igaz, ott felszíni leleteket nem találtunk. A lelőhely kiterjedése D-i és Ny-i irányban biztosnak tűnik, a domb Ny-i oldalára már nem húzódik át. A leletek közt több őrlőkő töredéket, 1 kovát és 1 magkövet, valamint számos kavicsoskerámiazúzalékos soványítású újkőkori (lengyeli kultúra?) töredéket és néhány késő bronzkori cserepet találtunk.

KVASSAY JUDIT – HORVÁTH LÁSZLÓ – SZÁRAZ CSILLA –
FRANKOVICS TIBOR

433. Zalaszentjakab, Aszali-dűlő

(Zala megye) R, Kk

Zalaszentjakab belterületétől ÉNy-ra, a Rák-patakba tartó kis vízfolyás Ny-i partján elterülő, 480×220 m kiterjedésű lelőhely középső részét érinti az M7 autópálya nyomvonala. Az útépítéssel veszélyeztetett területen 2003. augusztus 25. és szeptember 19. között megelőző régészeti feltárás keretében 2613 m² felületet kutattunk meg.

A településjelenségek a vízfolyást kísérő 60 m-es sávban jelentkeztek. A feltárt 12 objektum (gödörök, cölöplyukak, verem) közül egy nagyméretű gödör rézkori – a Balaton-Lasinja kultúrára jellemző – kerámiatöredékeket és kovakőeszközöket; a többi késő középkori – 16–17. századi – leleteket (edény-, és kályhacsempe-töredékeket, kovacsoltvas késeket és egy ezüst dénárt) tartalmazott.

A leletanyag a nagykanizsai Thúry György Múzeum becsehelyi bázisának régészeti raktárába került.

Munkatársak: Horváth Krisztián, Horváth Szabolcs, Kámán Beáta technikusok. A geodéziai felmérést Soós Zolt és Vadász Norbert technikusok végezték el.

KVASSAY JUDIT

434. Zalaszentjakab, Hidra-dűlő

(Zala megye) R, Kö

Zalaszentjakab belterületétől ÉÉNy-ra, a Rák-patakba tartó kis vízfolyás K-i partján elterülő, 150×100 m kiterjedésű lelőhely középső részét érinti az M7 autópálya nyomvonala. A 2003. október 27. és november 5. között végzett megelőző régészeti feltárás során az útépítéssel veszélyeztetett területet 1624 m² felületen kutattunk meg.

A talajerozió és a szántás által erősen lekoptatott településjelenségek elszórtaan jelentkeztek a megkutatót területen. A feltárási terület D-i szélén az 1. és a 2. objektum között, 50 m hosszan, folt nélkül, számos őskori és középkori edénytöredék került elő a szántás aljában. A kibontott 4 objektum (3 gödör és 1 cölöplyuk) közül egy nagyméretű gödör rézkori – a Balaton-Lasinja kultúrára jellemző – kerámiatöredékeket és kovakőeszközöket; a többi késő középkori – 15–16. századi – leleteket (edénytöredékeket, kályhacsempe-töredékeket, bronz és kovacsoltvas eszközöket, üvegtöredéket) tartalmazott.

A leletanyag a nagykanizsai Thúry György Múzeum becsehelyi bázisának régészeti raktárába került.

Munkatársak: Horváth Krisztián, Horváth Szabolcs, Kámán Beáta technikusok. A feltárás geodéziai felmérését Soós Zoltán és Vadász Norbert technikusok végezték el.

KVASSAY JUDIT

435. Zánka, belterület

(MRT 1. k. 60/8 lh.)

(Veszprém megye) Ø

2003. április 26. és május 6. között megelőző feltárást folytattunk Zánka belterületén. Az érintett terület a 60/8 lelőhely körzete, a Rákóczi utcának, az Iskola utcától ÉNy-ra eső kb. 120–130 m-es szakasza. Az aszfaltút alatt sziklás-köves, sziklás rétegek váltották egymást, humuszréteg nem volt. Az árok mélysége kezdetben 200–230 cm volt, majd a tömör sziklaréteg elérése után kb. 1 méterrel csökkentették azt.

Az említett szakaszon a 6 munkanap alatt sem a kidobott földben, sem a csatorna kiásott árkában régészeti leletanyag nem volt, illetve a metszetalakban régészeti objektum nyoma nem mutatkozott.

CSIRKE ORSOLYA – PALÁGYI SYLVIA

436. Zsennye, kavicsbánya

(Vas megye) B

2003. június 2–4. majd 24–28. között folytattuk a múlt évi leletmentést. Az idei évben újabb 14 folt jelentkezett. Ezek a múlt évben feltárt temetkezésekkel együtt gyakorlatilag egy É–D-i irányú sírsort alkotnak.

A sírsortól kb. 10 m-re Ny-ra egy – talán – a halotti tor helyeként interpretálható gödörre bukkantunk. Ebben kb. 10 edény töredékei (tárolóedények, fazekak, bögre) voltak elterítve, alattuk pedig kb. 10 rosszul kiégett agyag, hengeres szövőszéknehezék töredéke hevert. A négyszögletes gödör két pontján faszenes törmelék és égésre utaló vörös elszíneződés koncentrált.

A most feltárt sírok között gyermek, tinédzser és felnőtt egyaránt volt. Ép és korabeli rablással (felnőtt: 13., gyermek: 22. sír) feldúlt egyaránt előkerült. A sírok tájolása Ny–K és K–Ny volt. A két legérdekesebb temetkezés: a 13. sírban egy 5 nitszeges, csontmarkolatú tör maradt a helyén, talán fatokban, de a teljes felső vázrész (2 borda kivételével) eltűnt. A 15. sírban a felnőtt fa rönk-porsóban nyugodott, amelybe teljes díszben temették el: 2 arany hajkarikával, 2 bronz torquessel (ezeken textilnyomok!), bal alkarján bronz spirálkarperreccel, a bal vállától a csípő felé egy bronztört (fatokban?, rajta is textilnyomok?) helyeztek. A csípő magasságában egy bögre volt (eredetileg a koporsóra helyezték?). A 17. sírszám egy halotti áldozat/depot emléke: tíz különböző edényt (tárolóedény, fazék, tál, bögre) tartalmazott.

II. ütem: Október 22-én próbaásatást végeztünk a fent megnevezett területen.

A geodéziailag kitűzött területen 2 munkagép 2 m széles kanállal 5 kutatóárkot (3 párhuzamos és 2 ezekre merőleges) húzott a bányászásra kijelölt területen. 1 fő technikussal és 1 fő ásatási munkással összesen kb. 1000 m²-t vizsgáltunk át.

Annak ellenére, hogy a korábbi évben a szántáson ős- és középkori kerámiatöredékeket gyűjtöttünk, most egyetlen régészeti objektumot sem találtunk. Ez arra utal, hogy ha volt is itt valaha ember által lakott hely, az a hajdani felszínen volt, amit a modernkori földművelés elpusztított.

A próbaásatás negatív eredménnyel zárult, azaz nincs a területen értékelhető, megfogható és feltárható régészeti jelenség.

Munkatársak: Szilasi Attila Botond és Vámos Gábor régésztechnikus, Kiss E. Csaba, Ferencz Eszter és Riha Katalin restaurátorok.

ILON GÁBOR

437. Zsenyve, Majori-dűlő

(Vas megye) Ő, Á, Kö

2003. április 18-án a Rum községből Zsennyére vezető villanyvezeték felé, a ma működő és bekerített 1. számú bányáig (ahol gátai temetőrészletet leletmentettem a múlt évben) jártuk be a teljes területet. Itt két, relatív magasságával az egyébként a Rába felé lejtős területből kiemelkedő, durván K-Ny-i irányú dombvonulatra lettünk figyelmesek. Ezeken és környezetükben gyűjtöttük a cserepeket, amelyek településekre utalnak. A kerámiatöredékek kora őskor (közélebről nem meghatározható, jellegtelen), valamint Árpád- és középkor. Utóbbiak között fedő és tál peremtöredékei vannak.

Munkatársak: Szilasi Attila Botond, Vámos Gábor, Nagy Marcella régésztechnikusok.

ILON GÁBOR